

GĂZETA

NU

*Nu STRĂINISMULU
& OLIGARCHIA
Nici SULIMANULU CORUMPĂTORU*

CI

*CI ROMĂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU*

REDACTIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michaiescu

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE
NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĒU 6 L.
Pentru capitală și județe :

Pe unŭ anŭ (100 numere).....	lei 24
Pe șese lunŭ (50 numere).....	lei 12
Linia de reclame și inserțiunŭ.....	lei 2

In Bucuresci, abonamentele nu se facŭ
de câtŭ la administrația diarului

CHISTIGAT RIDENDO MORES

NON VIRTUS POST NUMMOS

RIDENDO DICERE VERUM QUID VETAT ?

ADMINISTRAȚIA

Strada Lutherană, 1. Typ. Th. Michaiescu

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE
INCEPU CU NUMERELE 1, 25, 50 SI 75.

Pentru străinătate :

Pe anŭ (100 numere).....	fr. 30
Pe șese lunŭ (50 numere).....	> 15
Linia de anuniuri.....	bani 30

Din districte, abonamentele se trâmŭtŭ prin
mandate postale.

Diarulŭ apare de două ori pe săptămână.— Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COCUȚA.

SPRE SCIINȚA

Causa ne eșirei numerului nostru de joi, și eșirei celui de ađi fără caricatură este bóla de care a suferit D. desenatorŭ.

Acéstă lipsă o vomŭ achita multŭ mai exactŭ de câtŭ acei ce datorăda nouă.

Redactiunea.

POLITICALE.

Multă dragoste de țeră
Aŭ ciocoil de la noi,
Când e gata ca să piară
Strigă, 'njură, grósnicu sbiară,
Și puterea 'ncepŭ s'ua cēră :
Ca s'o scape de nevoi.

De nu credești, osteneală
Vă daști numai de cetiști
A lui Grandea Păruielă,
Ce mereŭ dá la ivelă
A guvernului greșelă,
Și spunești de nu 'sŭ cistiști.

Saŭ Cocóna Presiune,
Baronesă din străbunŭ...
Saŭ Timpitul, care spune
Tótă ziua că: nu 'sŭ bune
Căile pe cari se pune
De unŭ timpŭ biești Românŭ.

Să cetiști cu luare-aminte,
Să cetiști și micŭ și marŭ,
Și... pe-a bravilorŭ morminte !
Spunești lumel de nu minte
Acelŭ care ar desminte
Că ciocoil nu 'sŭ coțcarŭ !

Spunești, spunești susŭ și tare !
Cine'ŭ bravulŭ Ghinăralŭ,
Ce, s'aruncă 'n fuga mare
La manevre (lupte-amare),
Când vre-ua spaímă 'i se pare :
De-a 'ndăratele pe calŭ ?!

Spunești fără 'ntărdiere :
Cine e mândrulŭ Baronŭ ?

Și de ce are durere
De-astă țeră ? Ce părere
Are densusŭ de putere
Are de-o viea măcar ploconŭ !

Iar de celŭ cu burta grósă,
Lascarache, mai tăcești.
In viața 'i somnorósă,
Mai lasaști'lŭ ; că-e frumósă
Fapta lui politicósă.
Dér vė ducești de'lŭ vedești.

Ciociescu

D'ALE DILLEI

Orizontul politicósŭ, în urma tractatului de pace dela Berlin, s'a mohorŭtă de totŭ, și trebile politicesci ale majestăților împăratești: austriăcesci, prussăcesci și muscălesci, mergŭ cât se pôte mai anapoda !..

Deliberamus.

* * *

Austro-Ungaria. Amică a Turciei înainte de rebelŭ, pēna amenința pe ori-cine se va atinge de dinsa, cu focŭ, potopŭ și șoropocŭ, la împărțela cămeșei nu lipsi a înhăța și dumnea-ei duoc strențe : Bosnia și Herzegovina...

Simplă ocupațiune pe față, *annexiune* în tótă puterea cuvântului pe sub mână, când se simți că ținta este d'a mai împetice și cu aceste sdrențe împeticatul imperiŭ, și împintenata crălă, Bosnegil nabeŭ și Herzegovinenil draculŭ, șiseră : *Nema!*

«Nema» șiseră, și pâinea, sarea și buchețele se transformară, într'ua clipă de ochiŭ, în glónțe, șrapnele și mitralie, năpustindu-se asupra óspeților *civilizaști* cu furia și atrocitatea montagnardului *selbategŭ*...

Surprinsŭ *à l'improviste*, făcăil majestății selle, *ca prin instinctŭ*, trecură în heroicele tradiționale «retiraaade: marche!

Brigade întregŭ, sub comande de mari grofi, nepoști de mari cancelari, nu lipsiră a o lua la rușinósă sănătósă...

Mórala ce se pôte trage din tóte astea este, primo : că unŭ *darŭ* mai prețiosŭ, ca Bosnia și Herzegovina, nici că se putea face bunilorŭ

noștril vecinŭ, și secundo : că, d'acum, nu numa unŭ regiment ci ua singură companie de Honvedŭ e în stare să bage întręga armată română în Dunăre...

S'aŭ doveditŭ acéstă acum cu fapte nu cu vorbe, și de aceea vecinil nostruŭ, intraști pe negândite în horă, jócă ceardașul boșneagŭ!..

* * *

Prussia. Fericirea populațiunilorŭ, mórte de fôme, este ajunsă la culmine ; lumea însē, ingrată cum a făcut-o dracul, nemuițămŭtă cu *binele*,—d'a fi flămēnda și însetată, l'a munci pentru bogăști, pentru trei cepe degerate,—se organiză în societăști secrete, în socialistŭ, cari vorŭ se restórne fericirea actuală și pe autoril ei..

Principele Bismarck nu aprobă, și acéstă pentru cauza de pricină bine-cuvântată, pe domnil socialistŭ...

Cu cât însē se îndrjescŭ socialistil cu atât se îndrăcesce și principele...

Acum e vorba : care pe care !
Noŭ, să judecămŭ după Hoedel, primul atentatorŭ la vieța octagenarului împăratŭ...

Tribunalul condamnă pe Hoedel la decapitare..

In considerațiunea vîrstrei adolescențe a lui Hoedel, se opină că n'arŭ fi reŭ a fi grațiatŭ..

Furiósŭ, principele Bismarck, acum aliatiŭ alŭ Vaticanului,—singurul refugiu remasŭ despoșilorŭ când popórele le întorcŭ spatele,—exclamă catholicescul : *non possumus!*

Exclamă, și Hoedel este decapitatŭ...

Éră copilul de 18 ani, móre heroicŭ, mai heroicŭ de cât Mucius Scaevola din antichitate, și lumea 'lŭ admiră și desaprobă pe cancelariŭ...

Ne vești întreba : déră unde ajunge-va Germania pe calea acéstă ?—Respunsul, în limba română, îlŭ scimŭ cu toști...

* * *

Russia. Ceea ce este în Germania Socialismul, în Russia este Nihilismul, cu proporțiunea geometrică e selbăteciei mongolice...

Nevești întreba însē : Cum se pôte? In sânta Russia? Inacelŭ poporŭ deprinsŭ a vedeŭ în decretale guvernului, decretale lui Dumneđeŭ ?

O tempora! o murătures! Da, pînē in fundul Siberiei, pînē în vîrfurile Uralilorŭ, pînē la marginele mării Azoff, pătruns'a scóla li-

bertoniloră și ideile subversive de omă și omă, adică se ne înțelegem: de Muscală și Muscală, căci de cosmopolitismă nu e vorbă...

Uă dată contagiată și Muscalul de bôla rea a drepturilor omului; uă dată ajunsă și ellă a vedea că, baron, comite, principe, duce și împărat, nu este altă de cât omă ca toți omenii; că dreptul născerii e invențiune machiavelică, și numai dreptul meritului e dreptul acordat de Dumneșeu la creațiune, — pas, rōgūvė, de 'lă mai opriji...

Pică ministrul de poliția ca pōtrnicchiile de glōnțe, ca oile de gălbėză, și, cnutul chiar, spēndurătorile și tōte Siberiele, nu sūnt în stare a opri uraganulă devenitū teribile...

De ne veși întreba asupra desnodământului, nu putemă respunde de cât cu muscalescul: *ciortii znai!*

Răbdare dera și vomă vedea, pentru că, nu multă va trece pînă se survină errumpțiunea, pēnă se vedemă cine va triumfa:

Libertatea sau Despotismul!

Despre noi, nu e vorbă, țerra fiindă liberă și liberală! Tendințe de despotismă sūnt, pentru că avemă și noi *nobilii*, avemă și noi *baronii*; noi însă, cu *nobilii* și *baronii* noștri, întemeiați pe *dreptul de născere*, îi trāmitemă în *dependințele* Cāmpineanului să se aerisescă... și mergemă înainte cu democrația!

Sūntă lucruri cari nu prindă rădăcină în România de cît în derisiune, și baronia este una...

Cuți gazetele, și priviți pe *baronul*, pe „ilustru omă de stat, pe „Thiers ală Romānie”, „ajuns *giurgină* și dat pe *Pirlitură* de Pandravă și Fundescu!

În tot casul însă: rugați-vă pentru ellă! E urmărită, nefericită, de pecatul lui Caracangia!

Pipērușu.

CARTE CONFIDENȚIALĂ

Vinărului Bum-bum.

(Să n'o cetiți tare!)

Mărite vinărare, eă către tine vină,
Prin cartea ce-î de față, cu cînste sē mē 'nehinū,
Căci de două ani de zile, de când nu te-am vădūtū,
Mi s'a aprinsū căleaiulă d'un dorū de necredūtū.
Deci, astă-dî eu grăbire m'îndreptū către Floreșei,
Sē 'ntrebū de sănătatea'ti, de încă mai trăiesci.
Te știu d'atuncea încă, de când erai spătarū,
Venindū, pe la parade, p'unū agerū armăsarū,
Că nu pré tomai bine ședeai pe elū călare,
De ôre-ce, de... vērsta te plăcă de spinare.
Acum, când în odihnă de-uă lungă vreme stai,
Ne mai putēndū ca-alt' dată să faci câte-unū alaī,
Eū credū, că-avutū-ai tichnă, cu mintea să gāndeșei
La treburile ôstei, cum cređi, ce socoteșei?
Acum arū fi fostū timpulū, dēr' Roșii pehlivanī,
Ce stau la cārmă, țepeni, de sūntă acum doi ani,
Nu'ti dederă rēspasulū doritū și cuyenitū,
Să plămădeșei ôștirea cum te-am povēitū.
Hei! ce să faci, uă vreme de pace și bonū trāitū
O duserămū cu toșii, ședēndū jos pe vētraii,
Dēr' geaba! căci atuncea locmaua venia mică
Făcēndu-o pe din două cu beizadea Smintică.
Aduserămū invenții... fasole prin cutii,
De riseră cu hohotū și Dracii pe copii...
Căciule lungărețe cu pene de curcani,
Mantale lungi și multe, să fiă pe mulți ani,
Și cisme, ce mai cisme! — u tălpī de mucava
Făcute pe poruncă, să riđi și chiar mata.
Ce vremuri, Vinărare! ce timpuri de ghelirū,
Când Camera din fondurī umplea dragulū chimirū!
Ei! hei! ce sērbătore! când ôstea o scoteai
Din dorī și pēnă 'n sēră, paradă de făceai!
Atuncea, era bine, de și, nu-î vorbă, Deū!
Să fi avutū comandă ș'acum, n'arū fi fostū rău!
Dēr' încă 'n capulū ôstei, în astū rēșboiū cumplitū
Nu 'neape induoielă, că te-ai fi muscalitū.
Audi colo! ôștirea sē mērgă să console
Bulgaria, — și 'n capu-î unū Vinărarū Fasole
Sē nu fiă! — fugi frate, căci lucrū monstruosū,
Nu'î vorbă, ai curagiulă când nu ești bre! fricoșū...
Și ce ne pēsa nouē?... retrasă la unū locū bunū
Ionū Manole Fluierū, disū Vinărarū Bum-bum,
N'arū fi ficutū ș'acuma isprivi ca la Predealū,
Când, bubuindă rău tunulū, cădu josū de pe calū?
Acum, nu i'șă ôre, cistite bravū Poltronū,

C'ăi fi 'nehinătū ôștirea Muscalilor ploconū?...
Dēr' veđi acești domestici de Roșii desmățați,
Ce spunū că țera 'î mamă și toși Romānii frați,
Ce strig' la toși mojiicii că 'î sântă Libertatea,
Că unde este dēnsa, se află și dreptatea,
Ne dederă în capētū, ba și pucinū lipsi,
Legăți unulū de altulū, la dubă-a ne trezi.
Făcură ei rēșboiulū d'a bașea de Cazaci,
Invinseră în lupte, se 'ntōrseră, ... și tacī?
Cum? poți se suferi ôre? și nu faci gălăgiă?
Ce-o crede Popa Tache, ce geme în sērăciă?
Ortaua ce va dice? Ce-o dice Lascarahe,
Vēgēnd acum că tace eroulū Manolache?
Ia 'ncepī, Feldamareșale, de 'njurā muscălesce;
Iutōree ēr' sucita, resububue, trānesce
Prin două trei discursuri și-unū căldurosū apeū
La toși băieții noștri, cu Popa celū fidelū;
Trintese dēr' capela, ca semnū de eruntū rēșboiū,
Sē vēdă mojiicea că ești vitēzū de soiū.
Acum ori nicī uă dată, la luptă toși veniți;
Acuma este cēsulū, de vreți să mai trāiți;
Dobrogia e-a nōstră! năvală dēr' cu toșii
S'adjungemū ēr' la cārmă! acolo toși netoșii!
Așa, Deū! Vinărare, e grasū acestū gheșeftū.
Si spre încredințare în Bucureșei te-așteptū.

Vătafulū Ciocă.

AMINTIREA

(Versuri Edecasilabe.)

Când me credeam uitatū de toși pe lume,
Uitatū de toși, chiar și de Domneșeu,
Tu și-ai adusū aminte d'alū meū nume,
O scumpū odorū alū sufletului meū.

De pe unū țermū ferice, -a mea iubită,
Departate multū de celū ce te iubia,
Unde erai ca āngerul slăvită
Și ori-ce dorū în grab'ți se 'mplinia,

Ațugetatū că 'n țera'ti depărtată,
În urma tea, vērsū lacrimi de dorū,
Și ca să știu iubirea tea curată
Tu mi-ai trāmisū unū gingașū, scumpū odorū.

Și când credeam că sum uitatū pe lume,
Uitatū de toși, chiar și de Domneșeu,
Tu și-ai adusū aminte d'alū meū nume,
O scumpū odorū alū sufletului meū.

Păstra voiū dēr', ca neșce mōște sante,
Odorulū ce d'acolo mi ai trāmisū,
Căci vecnicū elū emi va aduce-aminte,
Că numai tu din g'indū nu m'ai proscrisū;

Că numai tu ai cūgetatū la mine;
La mine, vai! unū sērbādū svēnturat,
Gonitū de toși și 'mbrăcișatū de tine,
Ca ulmulū tristū de-e dēră 'mbrăcișatū.

Ađi nu mai đicū că sum uitatū pe lume,
Uitatū de toși, chiar și de Domneșeu!
Tu și-ai adusū aminte d'alū meū nume
Și atātū d'adjunsū e sufletului meū.

Juliu J. Rosca.

DÉR' MIE CE 'MÎ REMANE?

Romanū originalū.

Adesea sub aparențele cele mai linișcite s'ascundū dramele cele mai îngrozitoare, precum în foițele gingașe ale unei flori profumătoare zace omorîtorea otravă și 'n fundulū cristalinelorū fontānī ale unū oasis, călătorulū obositū și insetatū, care voieșce să sōrbă uă picătură din apa cea recoritoare, zăreșce crocodilulū spāimentătorū.

Astū-felū era la Dumbrăveni, unū satū pitorescū, plinū de amorū și poesiă, care se resfația la pōlele munților, pe plaiulū mānosū și sub cerulū de azurū alū Romāniei.

Era în luna lui Maiū, luna florilorū,

a profumelorū și-a dragostelorū. Munții, văile, codrii, și 'n sferitū tōtă natura, resunau de cātece. Munții de cavalele triste ale păstorilorū ce se tânguiat de dorū, văile de glasurile argintine ale fetițelorū îndrăgostite ce 'ncredințau vēnturilorū tainele lorū, codrii de cātecele pasērilorū ce măreai dumnezeirea, și 'n sferitū tōtă natura de miele de țiuitorū misterioșe ce te faci să te oprești în locū căutāndū în zadarū să ghicești de unde 'și iaū născerea. Chiar și una din numeroșele aleie ale grādinei boiereșci resuna de accentele melodiōșe, dēr' jalnice, ale unei voci femeieșci.

Era Matilda care cānta:

Tōtă natura e 'n sērbătore,
Căci primă-vēra dulce-a sositū,
Flu-urulū sbōră din flōre 'n flōre,
Pasērea cāntă neconținutū.

Zefru-adiă, unda murmură,
Totulū e vieță, totulū e-amorū.
Blāndū melușelulū pe dealū se 'ncură,
Pe când păstorulū cāntă de dorū.

Dēr' eū sum tristă și în tăcere
Plēngū vai! amare lacrimi vērsāndū;
Vieța emi pare că e-uă durere,
Si plēngū unū negru mormētū cātāndū!

Acī Matilda ești curmă cānteculū;
lacrimile în adevērū eī inundase o-brazii și vocea i se 'necase.

Înaintă cați-va pași; ești șterse ochii
și re'ncepu, dēr' cu uă voce mai slabă
și mai jalnică, pārendū a fi celū din
urmă suspinū alū clopotulū care ne-anunță mōrtea unei ființe iubite:

Veđū pe cāmpia uă mică flōre,
E fericitā: trăieșce-uă đī,
Însă când pere totuși sud sōre
În frumusețe ea străluci.

Când eū în vieța'mi cea sbuciumată
Uă đī ferice n'am viețuitū.
De ce uă flōre n'am fostū creată
Si uă đī numai să fi trāitū?

Dēr' sum menită ca în tăcere
Sē plēngū amare lacrimi vērsāndū;
Vieța sē 'mi pară că e-uă durere,
Sē plēngū un negru mormētū cātāndū!

Ea plēngea cātāndū și vēntulū celū
ușorū alū dimineței eī ducea plēnsorile
pe aripile'i diafane.

Se aședă pe uă bancă rustică, sub
uă salciă care gemea sub greutatea
decimilorū de ani ce-o apēsau, și re-mase
gānditōre.

Intr'ua mână avea uă carte: era
Verther de Goethe, în cea-l-altă ținea uă
batistă cu care 'și ștergea lacrimile.

J. J. R. (Va urma).

CE ENOŪ?

Ce mai e nou? ce să mai fie?
E totū aceia ce demultū sciți...
S'a 'nvechitū totulū, ce lenevia
Pe milostivii de Moscoviți!

C'Austriacii vorū pe veciă
Ca să ocupe pe cei robiți,
Și micū și mare acuma șcie,
Veste tređită! ce mai doriți?

Că bucătării cei cu uă mie
Patalamale, sūntū păcăliți,
Și-a lorū ispravă cātū o să ție,
Ghiciți ori-cine decă gāndiți.

Dér' ce e nou? E c'ua prostie
A lui Andras, — discreți să fiți,
Pe Austria umplu de... rie
Cu Bosniacii cei nărăviți.

Și ce-altă e nou? Dorință vie
Ce-o au ciocotit cei multă lăniți
Nu se mai trece, și-așeptă să vie
Vr'ua 'ncurcatură, spre-a fi suiți...

Sir-Hehgok.

GURA-LUMEI

Duoi prietini se 'ntâlnesc.

— Știi pe Tincuța-ai palidă și delicată?

-- Ei, da! dér' ce e cu dânsa?

— S'a măritat cu Prăstinénu, elu scii: ăla cu umerii mari câtă munții Himalai, pe cari ar putea să porțe lumea.

— Și ce'i cu asta?

— Ce să fiă! Nu i-e frică ei să trăiească cu-uă namilă câtă ăla?

— Cine ți-a mai băgat și asta 'n cap, prietine? ... Au nu știi că sunt femeii mici de tot, delicate, slabe, că-rona nu le'i frică. nici de dracul? ...

* * *

Uă cocotă dicea unei prietine a ei:

— Bărbații, dragă? când vrei să iubesci unul, trebuie ca negreșitu să iei duoi... Acela cu care ești, te face să iubesci pe celălalt...

— Ce s'a făcut hale două fete ale ale tele? întreba Gheorghe pe Iordache, un prieten al lui, pe care nu lă văduse de mai mulți ani.

— Ia ce să faci! sîntu bine sănătoșe, slavă Domnului! ba încă a mare s'a măritat de mult.

— Ce spu! și are copii?

— Neam! nici să dici... Ne-am tot rugat la Maica Precista ca să 'i hărăzescă niscari-va odrasle, dér' se vede că Maica Precista n'a 'nțeleșu bine, că s'a uluit.

— Cum așa?

— Ia, a trimis copii ălei-alte, care nu e măritată încă.

— Ei veți, mare, că greșesc și sfioșii câte-ua-dată?

Un popă, dascăl de religie, întreba pe scolar:

— Ce făcure fiil lui Israil după ce trecură marea Roșă?

— Se puseră la sora ca să se usuce, respuse scolarul.

DE TÓTE

«Bobârnacul», de la 6 august, pe pagina gravurii, supt dânsa, pune următoarea notiță: «N. B. Desemnatorul nostru fiind și al Ghimpei, ideea gravurii din pagina I a Ghimpei de ieri 4 August, este luată după ideea ce s'a dat pentru gravura noastră.—Lăsăm pe lectorii noștri să aprecieze această faptă.»

Bobârnacul, vrîndu să dea altora bobârname, și ne mai avîndu cui, își dă sieși, spuindu-ne adevărul cel mai patent...

N'amă luat nici odată nimic după alte diare fără a spune sorgintea, căci nu ne place a ne împăuna, ca cioca, cu pene streine, fie ele ori cât de meritorii. Această meserie este proprie a Bobârnacului, care a jumulit gravurile cele mai însemnate din diarele Pasquino, Kirkirici, Puricile, Papagalo, etc. etc.

N'a intrat, nu intră și nu va intra nici odată în caracterul nostru furțagului, ori în ce mod ar fi el, serviască-se de elu acei ce sînt deprinși, d'arū striga ori-căt la lume: Oameni buni, să-

riți că m'aprinșu hotulă, în locu să'lă prindă eu pe elu.

Er în cea ce privește pe D. desemnator, care nici odată n'a fostu pârinit de noi, se spue singur pe onora sa, deca vre-o dată l'amă întrebatu măcar la cine lucră, și ce lucră, cu atăt mai pușin de Bobârnacul, acesta fiind-că nu ne place a ne veră lingura în ăla altuia după cum sîntu deprinși D-lor.

Sfârșind, pentru astă-dî, dicem ca poetul:

«Aga șefu e la agie,
«Hotulă țintă la furat
«Preștu prostu are să fie
«De l'ai pune și 'mpărat.»

* * *

Locuitorii din stradele Păunilor și Neptun, ne rógă a adresa vile lor multămiri redacțiunei Românilor, pentru bine-voitóre atențiune ce dă acestor nenorocite strade, care a ajunsu în cea mai complectă miserie, atrăgîndu atențiunea D-lui primar, care credem și noi că în marea sa solitudine ce are pentru binele publicu, nu va lăsa a trece timpul de veră fără a face ce-va, fie și provisoriu, pentru a scăpa de ruine și miserie peste două sute de case.

* * *

D. Pascaly, ne-a plictisit cu Hoții sei de codru și de oraș. Nu'i destul că prin dese reprezentări a acestei piese reacțiunea de la noi a învîțat cu perfecțiune arta hoții, ba chiar a o și arunca în spinarea altora, doru va crede lumea că ei sîntu omeni de ispravă!

Dér totuși au de capu pe argintarul Teodor Bauer și bastardul nepotelu al Lordului Byronache. Din aceste două celebrități se pôte vedea ce este marele partit reacționar. Bez Dianu, Preda, Chelciu, Beizadeaua, Căcașu, Boerescu, Filipescu. Cântă 'n-cobdă, Ciufulu, Brăiloiu peeltuitu, Geambașu și Școțianu.

* * *

Ne permitem a întreba pe Răsboiul în care rînduri pune pe D. C. Caramanliu, căci până acum il sciam de omu onest, dór nu l'o fi impinsu Draculă acum la bătrânețe să cadă în păcate? Și de ce injură pe D. Apostolescu, care se pôte numera în țabara Răsboiului, de ore ce singur Răsboiul spune că nu'i omu curat?

La Draeu, fiți mai domoli la injurături și apărări că vă ride lumea, căci de, vă scie ce pome sunteți!

* * *

Se asigură că D. Dimitrie Simulescu, va trimite unu premiu redacțiunei Răsboiului, în semn de recunoștință, pentru injurăturile ce ia administrat, căci deca l'arū fi lăudat arū fi creduțu lumea că este dintr'ăi lor.

* * *

Răsboiul, dice că D. Caramanliu, a dimisionat fiind-că D. Ministru de interne refușă destituirea D-lorū Apostolescu și Alecescu primarul orașului?

Ce felu, tocmă pe aceia să'i distitue, care au ținut în spinarea lorū singurū singurei, tôte calamitățile resbelului, și acum când să se buceure bieții omenii în liniste de fructe atătorū ostenei să'i trimetă să se plimbe? Apoi dómne fereste, de vre-o nouă complicație, căci cine va mai oprī cu spinarea obusele turcești??

* * *

Felicitam pe consiliul judecian din Vlașca pentru nemeritata și meritata alegere făcută în persoanelor din comitetul permanent.

Acum, vedem și noi că giurgiuvenii nu mai sîntu bivolarī, ci omeni ai ordinii și ai moralei.

LOGOGRIFU

Totu cuvîntul e uă țeră

Plină de belșug,

Și furată chiar d'afară

Printr'unu vicșug;

Trei litere ne arătă

Unu liquidu plăcut;

Doșe ne măsoră 'ndată

Timpul ce-a trecut,

Er' ce-a remasū me aflați

La țeră de căutați.

Cocuța.

CUVENTE INTUNECATE

.... Nu se 'ntemla în totu de-una.

.... Nu toți sîntu de unu felu.

..... Unu dobitocu aquaticu.

..... Numele celui care se trimite cu diferite misiuni.

.... Numele unei partide d'aci.

.... Unu poporū sudicu.

Inițialele, cetite de susu în josu, și finalele de josu în susu, dă numele unu generalu român din timpul lui Mihaiu Bravulu.

Cocuța.

ENIGMA

E comunu la ori-și care:
Bogatulu nu 'i lipsesce,
Și săraculu chiar mă are
Căci cu dânsulu se slujesce.

Toți eși plăcă cu grăbire
Capu, voință, ori-ce-ar fi;
Căci de dânsulu au iubire
Și doreșu a 'lă imulți.

In sfârșitu, elu, ne supune
Dupē placu'i domnitorū;
Și chiar regele pe lume
Dânsulu e-ascultatorū.

Cocuța.

CUVENTU PATRATU

DE

D-ra Galina Stein.

De vei citi orizontul de susu, de la stînga spre drepta, asemenea orizontul, de la drepta spre stînga și totu de-ua dată verticalu de susu în josu și de josu în susu, vei avea aceiași însemnare. Rîndulu întîiu însemneză uă cifră; alu doilea, unu munte între două continente; alu treilea, uă apă stătătoare și alu patrulea unu arboru fructiferu.

ARITMOGRIFU

DE

M. B.

1. 5. 3. 8. 9. Nume biblicu.
2. 6. 9. 1. 5. Unu metalu.
3. 5. 1. 2. Unu țeu indianu
4. 2. 6. 9. Locu d'unde plăcă pasageri.
5. 4. 6. 2. Uă capitală europenă.
6. 2. 1. 5. Unu obiectu de ornamentu.
7. 1. 9. Unu nume femeiescu.
8. 7. 6. 1. Totu ce e pe pământu e făcutu din acesta.
9. 4. 5. Uă funcțiune.

Inițialele, cetite de susu în josu, formeză unu nume de femeie și finalele sîntu terminate ioacea și literă.

CUVENTU TRIUNGHULARU

Rîndulu întîiu uă e vocală.
Rîndulu alu doilea, mai multu uă literă, unu lucru țerănescu.
Rîndulu alu treilea, mai multu uă literă, uă bolă de piele.
Rîndulu alu patrulea, mai multu literă, unu locu unde se transportă grănele.
Rîndulu alu cincilea, mai multu uă literă, unu nume femeiescu.

Cocuța.

DESLEGĂRI

Enigma din numărui trecut a fostu Amorul; Aritmogrifulu Galu, HamuL, ImineU, MaghiraN, PeleA, EreaM, LinO, EmiR, — Ghimpele, Românilu; ăra Cuvîntulu triunghiularu:

A N A
N A
A

Aritmogrifulu a fostu deslegat de D. șora Elena Christescu și D-lu S. Kobilovicu, — Loco.

POSTA REDACTIUNEI

D lui N. M. Giurgiu. — Cu totă plăcerea plăcerilor noastre, vi s'arū fi trimis Ghimpele p'ua lună; dér fiind-că, și Aron, pe lînga Asan, a fostu rege Româno-Bulgari, și fiind-că, Raniță, la D-vostre e ca și uă Rană, d'accia Ghimpele nu vi s'a trimis.

BERLIN.

Cine dorește să obție în Berlin prin anunțuri publicate în zăarele quotidiene, vre-un succes, să se servească spre acest scop de cel mai mare și cel mai mult cetitul jurnal politic quotidian „TRIBUNE“ care apare în capitala imperiului german. Jurnalul apare de 18 ani în toate zilele și ese momentan în 28.000 esemplare. „TRIBUNE“ se găsește în toate cercurile publicului bine situat precum și în toate localurile publice cafenele etc. găsindu-se câte uă dată chiar mai multe esemplare în gaenelele mal mari. Sutele de colportatori se ocupă cu imediata colportare îndată după aparițiunea fie-cărei număr, și să'ngrajesc și de vënderea cu numărul acestui ziar popular. Cu tôte că ziarul este așa de respândit într'un mod grandios, totuși preciful inserțiunilor este efin, căci linia de 9 silabe costă numai 35 pleni sași bani 44.

Partea inseratelor a acestei fot, s'a dobândit de espedițiunea de Anunțuri ADOLF STEINER în HAMBURG pentru o sumă forte importantă. Toate comănde d'inserțiuni urmează a se înainta espedițiunei de anunțuri ADOLF STEINER în HAMBURG. Corespondența cu casă A. STEINER poate fi și în romănește fiind că la acest biroș sunt angajați corespondinți pentru toate limbele europăne. Costul inseratelor comandante se pôte transmite și în timbre postale romăne.

Suntă rugați, cu cea mai vie stăruință, toți D-nii abonați alți căroră abonamentă a espirată la 29 Iuniu, ca să bine-voiască a grăbi achitarea reabonării D-loră, căci cu numărul viitoră vom suspenda espedierea ziarului la toți cei care nu se voră achita.

Administrațiunea.

BIBLIOGRAFIE.

În curëndă va ieși de sub presă **Studie istorice, literare și critice** asupra orațiunei ciceroniane *Pro Marcello*, edițiune clasică, testulă latină cu adnotațiuni, de d. G. Dem. Theodorescu, profesoră la liceulă St. Sava.

BIBLIOTHÈQUE ANDRÉ SAGNIER

L'AMOUREUSE

DE SON MARI

PAR HENRY DE KOCK
(PAUL DE KOCK FILS)

1 joli volume in-18 jésus de 320 pages. . . 5 francs
(André SAGNIER, éditeur, 31, rue Bonaparte, à Paris)

Est-il possible d'imaginer titre plus gracieux que celui-ci : L'AMOUREUSE DE SON MARI ? Il faut bien de l'esprit, et du meilleur, pour tenir complètement les promesses d'un pareil début ; mais M. Henry de Kock, qui n'en est pas à son premier duel contre le succès, n'est pas homme à laisser protester la signature de l'auteur des *Treize nuits de Jane*, de la *Voluse d'amour*, de l'*Histoire des Courtisanes célèbres*, de la *Vie en rose*, et de tant d'autres œuvres charmantes aimées de notre génération.

Le succès de l'*Amoureuse de son Mari* sera considérable, et le livre le mérite à tous les points de vue : alerte, gai et spirituel, ce récit, dont les habitués de l'asphalte parisien vont soulever de suite la plupart des masques, emprunte un intérêt poignant à la violente moralité qui s'en dégage. Il y aurait bien un petit reproche à faire à l'auteur, celui d'avoir le pardon trop facile pour les jolies Madeines repentantes ; mais ses lecteurs, et surtout ses lectrices, ne le lui feront, certes, pas. Avant peu, l'*Amoureuse de son Mari* figurera dans toutes les bibliothèques et sur toutes les tables des salons du monde entier, où sa lecture provoquera les discussions les plus piquantes.

Typographia Theodor Michăiescu

BIBLIOTHÈQUE ANDRÉ SAGNIER

LA BELLE-SOEUR D'UN PAPE

ÉTUDE HISTORIQUE

PAR ARMAND DUBARRY

QUATRIÈME ÉDITION

Un joli volume orné de deux beaux portraits authentiques — 5 fr.

(ANDRÉ SAGNIER, éditeur, 31, rue Bonaparte)

C'est dans les archives d'une des premières familles princières de la ville éternelle que l'auteur, ancien rédacteur en chef de l'*Italie*, à Rome, a puisé les documents précis, irréfutables, de l'intéressante étude historique qu'il nous donne aujourd'hui.

Il s'agit d'un pape dont le règne n'est pas très-éloigné de nous, qui se laissa conduire et laissa conduire la papauté et les États de l'Église par sa belle-soeur, femme impérieuse et avide, q'on prétend avoir été sa maîtresse.

La vie de cette véritable papesse, retracée d'après un manuscrit unique attribué à un mosignor du temps, est d'un bout à l'autre, palpitante d'intérêt.

Au moment où les regards sont de nouveau tournés vers le Vatican des papes infailibles, on lira avidement cetterelation authentiqued'un des grands scandales de l'ancienne cour pontificale.

Deux portraits authentiques, d'après Bernini et Vélasquez, ajoutent à l'attrait particulier du livre.

La *Belle-sœur d'un pape* est un des succès de l'année, et cet ouvrage le mérite, car il reunit trois qualités : qu'il n'est pas facile de ressembler l'intérêt puissant, la valeur historique et la valeur littéraire.

La această Typographie se află de vëndere următorea broșură :

TREI ȘIREȚI ȘI DUOI GEBOSI

Povești populare și amuzante

Prețul unui exemplar 1 fr.

La administrațiunea ziarului **Vocea Cuvurului** se află de vëndere următorele două romăne forte inieresante de **Xavier de Montepin** traduse în limba romăne :

VRAJITOREA ROSIA

SAU

MOARTA ȘI VIUA

3 volume mari de 54 côle garmond
prețul 9 lei noui tustrele volumele

ȘI

MISTERELE INDIEI

3 volume mari de 36 côle garmond
prețul 7 1/2 lei noui tustrele volumele

Cumpărătorilor de la 10 exemplare în sus se face
rabat de 20 %

Miele de ómenī datoréză vindecare ea loră din

PASSIUNE DE BETIE

lécului meū, recunoscută și vestitū de atâtea ani esaminatū și recomandatū căldurosū de mediei ce mai reuimiți întrebunțabilū cu saū fără sciință. A se adresa cu deplină incredere la Albert Kraehm r în Dresden Pillnitzerstrasse 46.—
probațiuni medicale gratis și franco.

GRĂDINA GUICHARD

— THATRULU DE VERA —

Compania dramatică cu concursulă artistică ală d-lui **M. Pascaly**.

Astă-ți și 'n fie-care ți, se va reprezenta piese naționale și streine, canțoneta etc.

În casū de ploie, reprezentațiunea anunțată, se va juca a două ți.

Preciulū intrareī, sərbătorea :

Loculū I, 3 franci ; II, 2 franci și intrarea la masă 1 francū.

În zilele de lucru : loculū numerotat 2 franci și unū francū intrarea la masă.

Inceputulū la 8 3/4 seara.

CESAR ȘI MINEA, ZAHNA

(PROVINCIA ÎN SAXONIA)

recomandă diverse rase de câini devênătoreși prepelicarī, câini de dihorī, copoi, câini dresați par-force și ogari, garantândū despre minunata lor dresare la țeră și la vênătore de par-force. Afară de acesta mal recomandă câini de paradă și de hamū, de la marele câine de munte și zăvođi de Ūlm pênē la celū mal micū câine de salon. Tri-

miterea pênē la cea mai depărtată stațiune a drumulū de ferū, se face pe risiculū meū, asemenea și pentru localitățile de dincolo de mare, midlocirea vapo-relorū saū a corăbielorū cu pânđe se procură gratuitū. Plata urmēzā a se face după primirea și examinarea câinilorū. Prețurile curente cu indicarea capacităților, cualităților rasei incl. atestatorū de la numerose celebrități distinse ale sportulū și vênătorei franco-gratls. Broșura mea „*Intreținerea și crescerea câinelū nobilū*“ incl. 1 fôie de premie si uă gravură cu 18 rase deosebite de câini. Prețulū : 1 Marcă = 1 1/4 franco. = Câini mei muntensesi (cadră de cameră) 1 Marcă = 1 1/4 fr. Diplomulū meū, 30 rase deosebite de câini, 2 mărci = 2 1/2 fr. Pismetī pentru câini, din propria mea fabrică, hrană forte comodă pentru câini, 50 kilo, 22 mărci = 27 1/2 franci. Cel mai mărișorī câini de luxū și de paradă pot fi esaminați în esposițiunea mea permanentă de la Schweinitz-Annaburger Caville-reien, Bahnhof Jessen saū Holdzдорf stațiuni ale drumulū de ferū Berlin-Anhal, bine-voindū a se adresa la inspectorulū meū Bohm seū la unulū din gonacii mei d'acolo.

Presentarea câinilor de vênătore și prepelcarī are locū la ZAHNA

OTTO FRIEDRICH ZAHNA (Provincia Saxonia)

(ADOLF STEINER, biuroulū de anunțuri Hamburg)

Administrațiunea și Redacțiunea Strada Luterană.